

TARTU LINNAVOLIKOGU

MÄÄRUS

Tartu

28.06.2017 nr LVK-M-0153

Koduteenuste osutamise tingimused ja kord Tartu linnas

Määrus kehtestatakse kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 6 lõike 1, § 22 lõike 1 punkti 5 ja sotsiaalhoolekande seaduse § 14 lõike 1 alusel.

§ 1. Üldsätted

Määrus sätestab Tartu linnas osutatavate koduteenuste loetelu ja nende osutamise tingimused ning korra.

§ 2. Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse mõisteid järgnevas tähenduses:

- 1) Koduteenus on teenus, mille eesmärk on täisealise isiku iseseisva ja turvalise toimetuleku tagamine kodustes tingimustes, säilitades ja parandades tema elukvaliteeti. Koduteenus jaguneb koduabiteenuseks ja hooldusabi (isikuabi) teenuseks.
- 2) Koduabiteenused on toiduainete, majapidamistarvete, ravimite, tehniliste abivahendite ja valmistoiduga varustamine lähimast müügikohast ja isiku abistamine majapidamistoimingutes ning isiku abistamine väljaspool eluruumi tervishoiu-, finants-, sotsiaal-, olme- ja muude toimetulekuks vajalike teenuste korraldamisel või nendega seotud asjaajamisel.
- 3) Hooldusabi (isikuabi) teenused on kõrge abivajadusega isikute abistamine eneseteeninduses (pesemisel, riietumisel, söömisel, liikumisel ja hügieenitoimingute tegemisel tema kodus keskkonnas).

§ 3. Koduteenuse osutamise tingimused

Koduteenuseid osutatakse isikule:

- 1) kelle tegelik ja rahvastikuregistrijärgne elukoht on Tartu linnas;
- 2) kellel on tulenevalt tervislikust seisundist, funktsioonihäirest ja elukeskkonnast tingitud kõrvalabi- või hooldusvajadus ja/või kelle toimetulek igapäevastes majapidamistoimingutes ja eneseteeninduses on häiritud.

§ 4. Teenuse osutaja

Käesoleva määruse mõistes osutab teenust Tartu linna hallatav asutus Päevakeskus Kalda.

§ 5. Koduteenuse määramise taotlemine

(1) Koduteenuse saamiseks esitatakse taotlus ja selles esitatud andmeid tõendavad dokumendid isiku elukohajärgse päevakeskuse piirkonna inspektorile (edaspidi piirkonna inspektor).

(2) Taotluse vormi kinnitab sotsiaal- ja tervishoiuosakonna juhataja oma korraldusega.

§ 6. Koduteenuse vajaduse hindamine

(1) Koduteenuse määramise vajaduse teeb piirkonna inspektor kindlaks hindamisintervjuu ja füüsilise ning väimse võimekuse testidega (edaspidi hindamismetoodika) isiku elukohas.

(2) Hindamismetoodika, hooldusplaani vormi ja lepingu vormi kinnitab sotsiaal- ja tervishoiuosakonna juhataja oma korraldusega.

(3) Koduteenuse vajaduse selgumisel koostab piirkonna inspektor hooldusplaani, milles kirjeldatakse koduseks toimetulekuks vajalikke abistamistoiminguid, nende vajalikku mahtu ja osutamise sagedust ning nende jaotust hooldustöötaja ja teiste abivajajat regulaarselt toetavate isikute vahel.

(4) Piirkonna inspektor teeb korduvhindamise lähtuvalt isiku vajadusest, kuid mitte harvemini kui üks kord aastas.

(5) Juhul kui korduvhindamise tulemus näitab hooldusvajaduse olulist muutumist (vähenemist või suurenemist), muudab inspektor hooldusplaani.

§ 7. Koduteenuse määramine

(1) Koduteenuse määramise otsustab päevakeskuse juhataja lepingu sõlmimisega hiljemalt ühe kuu jooksul pärast taotluse esitamist. Lepingu lahutamatuks osaks on hooldusplan. Nimetatud otsus sisaldab teenuse saajale osutatavat teenuse liiki ja selle eest tasumise korda.

(2) Koduteenuse osutamisest keeldumisest teavitatakse taotlejat hiljemalt ühe kuu jooksul arvates taotluse esitamisest.

§ 8. Koduteenuse osutamine

(1) Piirkonna inspektor avab koduteenuse saaja elukohas hoolduspäeviku, mis kajastab:

- 1) hooldustöötaja konkreetseid tegevusi kuupäevaliselt;
- 2) koduteenuse saaja rahalisi tehinguid;
- 3) koduteenuse saaja erakorraliste olukordade kirjeldusi.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kandeid kinnitavad hooldustöötaja ja koduteenuse saaja allkirjaga.

§ 9. Koduteenuse osutamise lõpetamine

Koduteenuse osutamine lõpetatakse lepingu lõpetamisega:

- 1) teenuse saaja soovil;
- 2) teenuse saaja kõrvalabi või hooldusvajaduse vähenemisel määrani, mis garanteerib iseseisva toimetuleku;

- 3) teenuse saaja elukoha vahetumisel teise omavalitsusüksusesse;
- 4) juhul kui teenuse saaja käitumine teeb võimalikuks teenuse osutamise;
- 5) hoolduse korraldamisel teiste hoolekandeteenustega;
- 6) teenuse saaja surma korral.

§ 10. Teenuse eest tasumine

(1) Teenuse hinna kehtestab Tartu Linnavalitsus.

(2) Isikult võetava tasu suurus oleneb sotsiaalteenuse mahust, teenuse maksumusest ning teenust saava isiku ja tema perekonna majanduslikust olukorrast.

(3) Ülalpidamiskohustusega isikult võetava tasu suuruse määramisel lähtutakse põhimõttest, et see ei sunniks teda olulises osas loobuma oma tavapärasest elustandardist.

§ 11. Rakendussätted

(1) Määrus jõustub 1. jaanuaril 2018. a.

(2) Käesoleva määruse kehtima hakkamisel tunnistatakse kehtetuks Tartu Linnavolikogu [19. aprilli 2012. a määrus nr 66](#) "Koduteenuse osutamise tingimused ja kord Tartu linna asutuses Päevakeskus Kalda".

Esimees

Esitab: IRL fraktsioon

Ettekandja: Jüri Kõre

Õiend

Tartu Linnavolikogu Määruse "Koduteenuste osutamise tingimused ja kord Tartu linnas" juurde

Vastavalt Riigikogu poolt 09.12.2015 vastu võetud Sotsiaalhoolekande seadusele pidid kohalikud omavalitsused viima oma määrused sotsiaalteenuste ja toetuste korraldamise kohta seadusega kooskõlla hiljemalt 2016. aasta 31. märtsiks. Olles analüüsinud konkreetseid omavalitsuste sotsiaalteenuste osutamise kordasid, on õiguskantsler leidnud neis vastuolusid viidatud seadusega. Nimelt on teenuse saamine seatud sõltuvusse abivajaja ülalpidajate olemasolust või puudumisest. Selline piirang sisaldub ka Tartu volikogu 19. aprilli 2012. a määruses nr 66 "Koduteenuste osutamise tingimused ja kord Tartu linna asutuses Päevakeskus Kalda".

Õiguskantsler juhib nimekirja alusel omavalitsustele, liitudele ja teiste probleemiga seotud subjektidele saadetud kirjas tähelepanu tõsiasi, et teenuse määramisel on kõige olulisemaks kriteeriumiks teenuse vajadus. Õigus teenusele ei saa olla otseselt seotud ülalpidajate olemasolu või puudumisega. Perekonnaseaduses sisalduv perekonnaliikmete ülalpidamise kohustuse põhimõte annab omavalitsusele õiguse kaasata hoolduskohustusega pereliikmeid ressursside olemasolu korral teenuse eest tasumisse. Sealjuures toonitab õiguskantsler, et ülalpidamiskohustusega isikult võetava tasu suuruse määramisel lähtutakse põhimõttest, et see ei sunniks teda olulises osas loobuma oma tavapärasest elustandardist. Kumbki viidatud seadustest ei pane aga isikule teenuse korralduse kohustust. See õigus või kohustus on Sotsiaalhoolekande seaduse järgi kohalikul omavalitsusel.

Eeltoodut silmas pidades teeb IRL fraktsioon ettepaneku viia kehtiv volikogu määrus kooskõlla kehtiva Sotsiaalhoolekande seadusega.